

14. évf. JÚN. 21.

Kik pumpolják

A PESTI ASZFALTOT

Az álhadifogoly, a műbolond és a petróleumos néni az idei szezon hősei

Prófétai külsőt kölcsönöz hosszú fehér szakállával, „hadifogoly“-nak maszkírozott kopott egyenruhában ott áll az Andrássy-út eszpresszókól tarkított sarkán minden este és szánalmatkeltő hangon kér egy kis alainizsnát mindenkitől

az á hadifogoly.

Perze nem mindenkitől kér egyformán és sikerének ez a titka. Gondosan szemügyreveszi a mit sem sejtő fogyasztót, fürkészve kémleli az utcán feléje közelgőt, aztán a helyzet pontos mérlegelése után kiválasztja azt a legmegfelelőbb jelzőt, amelyre előreláthatólag kinyílik az éppen esedékes pénztárca: Hitlerbajuszát csak nemrégén átnyírt harcias külső közelíti! Barátunk megfelelő reakciós szöveget szuttog maga elé. „Szébb magyar jövődöt“ — rebegi alig hallhatóan, illetve éppen csak annyira érthetően, hogy a lefutott idők letűnt vitéje úgy érezze, összeesküvő-társával akadt össze — és adjon valamit. Tip-top kávéházi demokrata a következő? Semmi baj. Az ő számára is akad egy kérő mondat.

Legutóbb azonban póruljárt. Roszszul ítélte meg a helyzetet. Egy fontos adományt akart nagyon szépen megköszönni. „Legmeggyőzőbb“ reakciós szövegét szedte elő, de nem vette észre, hogy az adományozó még nem engedte el teljesen a forintot. Az adományozó azonban nem volt reakciós és a szép szólam hallatára a már-már kiadott forintost gyorsan visszavette, zsebresüllyesztette, aztán elsielt. Az álhadifogoly azóta sokkal óvatosabb.

A műbolond,

akit Kreola néven ismernek ezen a vidéken, igen józan, takarékosan élő, okos ember.

Nyári estéken megáll az eszpresszók előtt és bárgyú nőiákat énekel példátlanul hamisan. Az első napokban bombasikert aratott. Egyik este hazafelé menet a villamoson találkozott vele. Éppen aznap bevételét számolgatta, jóleső érzéssel számolt

össze körülbelül ötven forintot, aztán meglegedett mosollyal tette nadrágja hátsó zsebébe. Pontos könyvelő mozdulatával előhúzott egy kis noteszt, megnyalazta rövidrekepatott ceruzáját és gondosan vigyázva, nehogy tévesen írjon valamit, feljegyezte a bevételt. Hosszan gondolkodott. Látszott rajta, hogy kiadásait mérlegeli. Aztán összeadott néhány számot, majd nyugodt mozdulattal eltette az egészet és leszállt a következő megállónál. Ugyalátszik, „stim-melt a kassza“.

A gáz és lakbér hősnője

— Adjatok kedveseim valamit gázra, lakbérrel... Nincs most pénzetek?... Nem baj, ráér holnap is!... Ezzel az egyéni trükkkel áll meg egy utcára kitett eszpresszóasztal előtt a közismert öreg néni és szép csendesen odébbsétál, míhelyt kérését elmondta. Persze mindenki ad neki, mert ilyenkor nem lehet mást tenni.

— De hiszen még nem kell házbért fizetni — kockáztatják meg néhanapján egyesek félnéken, miközben már pénztárcájukban kotorásznak.

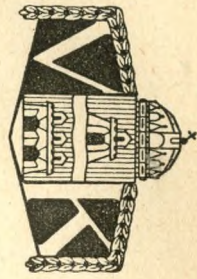
— Nem tesz semmit — válaszolja ellentmondást nem tűrő hangon a néni —, össze kell azt gyűjteni. Minél előbb, annál jobb!

Mit tehet ilyenkor a jámbor kávézó? Előveszi pénztárcáját és leszurkolja a legújabb petróleum- és házbéradót.

A minap késő éjjel mentem hazá. Egyszer csak egyik ház előtt felfedeztem az öreg nénikét. Állt a kapuban, nyilván nem volt kapupénze. De nem türelmetlenkedett, nyugodtan várakozott, mint akinek bőven van ideje. Megsajnáltam és odaadtam a kapupénzt. A néni szépen eltette és — tovább várakozott.

— Most már bemehet — biztatam —, van kapupénze...

— Dehogyan megyek! Ezt elteszem petróleumra és megvárom, amíg valaki becsenget. Azzal együtt majd én is bejutok.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	Cím:	Forrás:	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fiz.)	(Oldal)	Helyszám	Személy	Idő	Hely	Tárgy	Ostályozás
	Kis pumpolják a pesti aszfaltot	Kis Ujság		1948 jún. 28.					1948		362. 57	

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891